

[Indenrigs- og boligministeren.]

gerne til lovforslaget, tillader jeg mig at anbefale det til det høje tings velvillige behandling.

Formanden: Ligeledes udenfor dagsordenen giver jeg ordet til det ærede medlem hr. Ingvard Dahl, for at han som ordfører for forslagsstillerne kan fremsætte et tidligere anmeldt lovforslag.

Ordføreren for forslagsstillerne (Ingvard Dahl): Jeg tillader mig for det høje ting på forslagsstillernes vegne at fremsætte forslag til lov om ændringer i byggestøtteloven.

Forslaget har det formål, at der indenfor de kommende to år påbegyndes et ekstraordinært byggeri på ca. 12 000 lejligheder, og at man ved stats- og kommunetilskud når ned på en udlejningspris, som, lad mig sige det sådan, også kan betales af de dårligst stillede.

Forslaget har imidlertid også til formål at gøre en ekstraordinær indsats for at fremskaffe lejligheder til de boligløse, som i dag må nøjes med at bo i sommerhuse, i saneringsmodne lejligheder, ja, man kan vel under eet sige det så stærkt som: i den ikke godkendte beboelse. Hertil kommer de mange, der bor i kælderlejligheder eller i de overbefolkede lejligheder; vi kender antagelig alle nogle grelle eksempler på de dårlige boliger, som der findes en række af her i landet.

Jeg skal ikke prøve på at antyde bestemte tal for disse boligernes vedkommende; men jeg føler mig helt sikker på, at de 12 000 lejligheder, vi her stiller forslag om, ikke er tilstrækkelig til formålet, det må betragtes som en begyndelse til at fremskaffe det nødvendige antal lejligheder til den rigtige pris.

Nu er tiden efter vor opfattelse inde til et ekstraordinært fremstød for at skaffe de omtalte medborgere mulighed for at få en ordentlig ramme om deres hjem. Vi kan vel sige det sådan, at så længe vi havde de unormale forhold med mangel på både materialer og arbejdskraft, måtte vi tage forholdene til efterretning, gøre dem så gode, som det var muligt under de givne forhold. Nu må tiden imidlertid være inde til, at dette ekstraordinære fremstød kan gøres, for vi står jo her overfor en meget påtrængende social opgave.

Man kan spørge, om de bestemmelser, som allerede findes i byggestøttelovens kap.

3, ikke er tilstrækkelige, særlig når hensyn tages til de ændringsforslag, der allerede er forelagt til dette kapitel. Mit svar til dette spørgsmål må i hvert fald være et nej.

Der er måske grund til at tilføje, at selv en særlig offensiv for yderligere social-filantropisk byggeri vil være utilstrækkelig til at løse de problemer, vi står overfor. Efter min opfattelse har det social-filantropiske byggeri en speciel, men begrænset opgave at løse, en opgave, der vel altid må have sin særlige behandling. Det er imidlertid ikke denne opgave, vi hermed sigter imod. Det er, som jeg alt har nævnt, at komme dem til hjælp, der bor i de dårlige og usunde boliger, og som i dag dels grundet på bolignøden og dels grundet på deres egen dårlige økonomiske stilling ikke formår at skaffe sig en bedre og sundere bolig.

Dernæst er der et andet spørgsmål, som man ikke kan se bort fra.

Mange af de gamle og udslidte boliger må forsvinde, dels for at nye boligkomplekser kan opføres og dels for at give plads for nye forretningsbygninger eller bygninger til offentlige formål. Men uanset hvad grunden nu er, så bliver der stadig færre og færre af disse gamle og udslidte boliger, som dog trods alt gav tag over hovedet til de familier, der hidtil har måttet tage til takke med disse husrum.

Hertil kommer, at saneringen af de usunde og brandfarlige bykvarterer også må og skal påbegyndes indenfor en rimelig tid. Men hvor skal de derboende familier søge hen? Der er stadig bolignød, og for de aller fleste af disse medborgere gælder det, at selv om de nye boliger blev stillet til deres rådighed og den nugældende leje skulle betales, var de nødt til at sige nej, fordi lejen for disse boliger ligger i en sådan højde, at de ikke, selv med de allerstørste anstrengelser og afsavn, ville kunne betale den leje, der kræves.

For vort vedkommende har vi allerede givet udtryk for vor stilling gennem det lovforslag til ændringer i byggestøtteloven, som vi genfremsatte ved begyndelsen af denne rigsdagssamling. Det må derfor være tilstrækkeligt at understrege, at en særlig indsats for de dårligst stillede er påkrævet.

Vi er fra vor side helt opmærksomme på spørgsmålet om arbejdskraften, og det var vi også i december, da vi bebudede det ændringsforslag, som vi nu fremsætter; men dengang fik vi at vide, at et sådant forslag